

Szeretet

A mi titkos kamránk az a mi titkos kamránk.

2019

FEBRUÁR

2. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: A sólyomkövéri
tábor 2019. januárjában

Vendégszeretet, közösség, evangelizáció – Lk 14:1-26

TARTALOM

- Választókongresszus elé
- Bemerítések, házasság hete
- Lelkipásztor- és diakónusavatás
- Negyedszázados szélfúvás Ákoson
- Baptista évfordulók – 2019 (II.)
- Női alkalom Szilágysonlyón

„Miközben az igazság egyre halványul, az istentisztelet is egyre inkább a fogyasztói társadalom követelményei szerint zajlik: azt prédikálják és azt éneklik, ami jól esik, nem pedig azt, amit kell. Dicsőség Istennek azokért, akik nem a divatot követik, hanem hajlandóak felemelni a szavukat a félrevezetés és megtévesztés ellen.”

A kártsak sok más esetben Jézus életében, a vendégszeretet gyakorlásában is az ószövetségi ígék beteljesedését látjuk. Ugyanakkor megvizsgálhatjuk ennek későbbi gyakorlatát a gyülekezet életében.

A vendégfogadás már az ókorban fontos volt. Az egyiptomiaknál a túlvilági jólétet garantálta, a görögöknél a civilizáltság jele volt. A rómaiaknál az idegenek megvendéglése szakrális, vallásos kötelességet rótt az egyénre. Ami a zsidókat illeti, náluk a vendégfogadás négy szempontból is fontosnak számított. Mindenekelőtt *meghívták* a vendégeket, s ennek elmulasztása szegény volt. A Bír 19. fejezete beszél róla, hogy volt egy öreg jövevény Gibeában, ő fogadott be egy lévitát, akit a város tősgyökeres lakói közül senki nem fogadott be. A vendégeket a meghíváson túl *meg kellett vizsgálni*, és *el kellett látni*. Az ellátás az élelem biztosítását, a védelmet és a szállásadást jelentette. Végül fontos volt a vendégek *elbocsátása*, s ennek módja.

A vendéglátás négy lépése az Ószövetségben

Az ószövetség előre vetíti a Jézus által gyakorolt vendégfogadásnak ezeket az aspektusait. Több meghívást is találunk az Ószövetségben. Ábrahám meghívja a három érkező vendéget Mamré tölgyesébe. Lót két érkező férfit invitál a házába Sodomában. Rehuél, Midján papja azt mondja leányainak Mózesről: „Hol van ő? Miért hagytátok ott azt a férfit? Hívjátok el, hogy egyen kenyeret!” Jóbot szintén vendégfogadó emberként mutatja be a Biblia, akiről szolgálai tesznek jó bizonyosságot (31:31). A vendéget ugyanakkor *meg is vizsgálják*.

(folytatás a 3. oldalon)

:: KONGRESSZUS ELÉ ::

Kedves testvérek az Úr Jézusban!

Isten segedelmével a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége választókongresszust tart a **Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezet imaházában 2019. március 30-án**, de. 10 órai kezdettel.



Kérjük szeretettel a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy a kongresszuson a Belső Szabályzat 43. cikkelye (lásd: rmbgysz.ro/szabalyzatok) alapján képviseltesék magukat. Ez a következőképpen történik: 20-50 tag után 1 képviselő, 51-100 tag után 2 képviselő, 101-150 tag után 3 képviselő, 151-200 tag után 4 képviselő, és ezen felül minden megkezdett 50 tag után még egy-egy képviselő vehet részt a kongresszuson. A 20 tagúnál kisebb gyülekezetek és a leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát. Az 50 tag alatti körzetek, a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A választókongresszus tervezett napirendje a következő:

- Áhítat
- Alkalmi igehirdetés Viorel Iuga, a Román Baptista Unió elnöke részéről
- Beszámolók: elnök, főtitkár, főtitkárhelyettes, ellenőrök.
- Hozzászólások a beszámolókhöz
- A szövetségi tisztségviselők megválasztása
- Az új elnök kongresszust záró beszéde

A választások előkészítése érdekében, a Belső Szabályzat 59. cikkelyének értelmében, sor került a lelkipásztorok jelölő gyűlésére. Ez alkalommal – január 15-én Szilágynagyfaluban – a következő jelöltek lettek állítva: elnökjelöltek Pardi Félix és Borzási Pál; főtitkárjelöltek Szűcs Sándor és János Csaba; főtitkárhelyettes jelölt Rajna Ottó; alelnökjelöltek Fazakas György, Szabó László, Budai Lajos, és Veress Ernő. A kongresszusnak jogában áll a jelöléseket módosítani.

Imádkozunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat, és hogy rendeljen alkalmas vezetőket a Szövetség élére!

Testvéri szeretettel az Úr Jézusban,

Borzási Pál főtitkár

A titkos kamra

Újszövetségiexegézis-órán elmagyarázzák nekünk, hogy az Úr Jézus korában a szegényebb népréteghez tartozó embereknek egyetlen helyiségből álló otthonuk volt. Emögött gyakran csak egy kicsi kamrácska volt még, a tameion. Jézus az utcasarokról oda küldi imádkozni a tanítványait. Azt ígéri, hogy a mennyei Atya az ott, vagyis titkon elmondott imáikat meghallgatja.

Azonban ez a „belső szoba” ennél szerteágazóbb és mélyebb valami. Vannak ugyanis olyan lelki vagy életügyeink, amelyek nem tartoznak senki másra rajtunk és a mindenható Istenen kívül. Itt a csendes kamrában, az ő színe előtt tárulkozhatunk föl sérülések nélkül. Bizonytalanságaink, félkész terveink, magunk által is alig értett gondolataink, önmagunkból induló vagy másoktól jövő ösztökeléseink, emésztetlen vagy emészthetetlen ügyeink, vágyaink, megbántottságaink, csalódásaink, sikeres dolgaink következtében támadt jó érzésünk, mások hízelkedése, mások elvárásai felénk, megértés iránti vágyunk, Isten iránti hálánk, és a jó ég tudja, hogy mi mindennek itt van a legjobb helye. Akár bűneink és az azokból való szabadulásunk is oda kerülhet a titkos kamra csendjében, ahova való – az Isten színe elé. Itt imádkozhatunk annak jelenlétében, akinek van joga megítélni minket, tanítani és döntésekre serkenteni. Kérhetünk segítséget, és meg is köszönhetjük. Kérhetünk útmutatást, hogy aztán aszerint járjunk el. Akár ki is dühönghetjük magunkat, mint a zsoltárárók. Ezután lenyugszunk és lelki békeségünk helyreáll.

Olykor csak a mindennapi ügyeink formálódhatnak itt a belső szobánkban. Ugyanis beágyazott az életünk egy sereg emberi kapcsolat függő viszonyába. Ezek ösztönzőleg is, támogatólag is, de támadóan, sőt torzítóan is hathatnak ránk. Ki kell igazodnunk közöttük. A legjobb hely erre a titkos kamra, de csak Isten jelenlétében. Ennek föltétele az abszolút becsületességünk. Ha önmagunknak hazudunk, bezárjuk magunk fölött az eget. Lélektani folyamatok ekkor is végbemehetnek bennünk. Sőt végbe is mennek.

Ha azonban tárgyilagosan gondolkodunk, ráébredünk, hogy ha mindig saját magunknak adunk igazat, és ha mindig a másikat hibáztatjuk, ez nem tisztességes. De nem is igaz. Ekkor az elfogulatlanságtól már távol kerültünk. Meg persze a mennyei Atyától is. Mert nem lehet az igaz és szent Istennel hamis alapokon kapcsolatot tartani. Ezen a helyzetben csak az őszinte bűnbánat segít. És csak a Szentlélek, az igazság Lelke óv meg attól, hogy tönkretessük ezt a szent területet, ahol pedig gyógyulhatunk, Isten vezetését lelhetjük meg adott ügyeinkben. Vagy csak úgy csendben elvagyunk. Ami már rokon az Isten lélekben való imádatával. Sok művészi lélek ihlete itt csírázik és itt szökik szárba. A többi már csak technika: ecset, véső vagy írógép dolga.

(folytatás a 11. oldalon)

nyolcezer embert. (57,46) A 10. fejezet le-

Ennek rossz példája volt az, amikor a sodomaiak próbálják „megvizsgálni” Lót vendégeit, jó pedig, amikor például József vizsgálja meg hozzá látogató testvéreit. Látjuk ezeknél a példánál azt is, ahogy a vendégfogadók ellátják a vendégeket. Ugyanúgy látjuk az elbocsátást is ezekben a történetekben. Nem engedték el üres tarisnyával a vendégeket. Emlékezzünk Józsefnek, aki visszatette testvérei pénzét a zsákjuk szájába, s gabonát adott nekik, kétszer is. Az Újszövetségben azt írja Pál Titusznak, hogy Zénást és Apollóst „gondosan indítsd útnak, hogy semmiben se legyen fogyatkozásuk”. Isten meghívja Izraelt Egyiptomból, hogy bevigye a tejjel és mézzel folyó földre. Aztán a pusztában táplálja őket. De Isten meg is vizsgál. Megvizsgálta Izraelt a pusztában, és akiket nem talált hűeknek, nem vitte be a tejjel és mézzel folyó földre. És itt megáll Isten a vendégfogadás lépéseinek teljesítésében: nem bocsátja el, akiket meghívott. A 23. Zsoltár azt mondja: „Asztalt terítesz nékem... és az Úr házában lakozom hosszú ideig.”

Jézus és a vendégség az Újszövetségben

Az evangéliumok, és különösen Lukács evangéliuma tele van olyan történetekkel, ahol Jézus Krisztus vendégeskedett, vagy vendégül látott másokat. A Mk 1:29-ben azt írja az Ige, hogy a Simon és az András „házához ment” Jakabbal és Jánossal együtt. Szintén a Márk evangéliuma (8. f.) beszéli el, hogy megvendégelt négyezer embert. A Jn 2-ben ő hivatalos a menyegzőbe, mégis ő látja el borral a vendéglátóit. A Jn 14-ben ő kér vizet a samáriai asszonytól, de végül ő ad neki élő vizet. Aztán a Lk 5 arról ír, hogy „Lévi nagy vendégséget rendezett neki a házában. Nagy sokaság volt ott, vámszedők és mások, akik velük együtt telepedtek asztalhoz”. A Lk 9-ben Jézus megvendégelt

nyolcezer embert. (57,46) A 10. fejezet leírása szerint Jézus Bethániában a Mária és Márta házában vendégeskedik, a 14. fejezet szerint pedig egy főfarizeus házához ment kenyeret enni szombat. Az itt elmondott példázatban a nagy vacsoráról szintén felismerjük a meghívás, megvizsgálás, ellátás és elbocsátás momentumait.

A vendégfogadás és az apostolok

Pál mind a Timóteushoz, mind a Tituszhhoz írt levélben kéri, hogy a „püspök” „vendégszerető” ember legyen. Az Apostolok Cselekedetei is úgy mutatja be az első gyülekezet tagjait, mint akik „minden nap egy akaratallal kitartva a templomban és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala eledelben örömmel”. Ugyanebben a könyvben olvasunk Lídiáról, aki azt mondja az evangelistáknak: „Ha az Úr hívének ítéltetek engem, jertek az én házamhoz, és maradjatok ott”. A rómaiakhoz írt levél (12:13), Péter első levele (4:9) és a Zsidókhoz írt levél (13:2) is a vendégszeretet gyakorlására buzdít. A Jelenések könyve több ízben beszél a Bárány menyegzőjéről, és az arra való meghívásról.

Jutalma van

Emlékezzünk a már korábban említett Ószövetségi példára, Ábrahámra, akinek a vendégszeretetre Isten ki nyilatkoztatással reagál (1Móz 18:1-15). Lót vendégszeretét Isten szabadítással jutalmazza (1Móz 19). A Józsué könyve bemutatja Ráhábot, aki megtartatott, mert befogadta a zsidó kénmeket. A királyok könyve említi Abigailt, aki többek között vendégszeretete által vált kedvessé Dávid előtt, és később királyné lett. A sareptai özvegyasszony lisztje és olaja el nem fogyott, mert vendégül látta a prófétát, a sunemi asszony pedig visszanyerte fiát. Az Újszövetségben a Zsidókhoz írt levél azt írja: „A vendégszeretetről el ne felejtkezzetek, mert ezáltal némelyek, tudtotokon kívül, angyalokat vendégelték meg”.

Ugyanakkor a vendégszeretet elmulasztása sem marad következmények nélkül, ahogyan az 5Móz 23:3-4, vagy a Mt 10:14-15 tanúsítja.

Közösség, evangelizálás

Ma, amikor sokat beszélünk az új missziós stratégiákról, hajlamosak vagyunk elfeledni, milyen nagyszerű biblikus és krisztusi módszere a vendégfogadás az evangelizálásnak és a közösségápolásnak. Ugyanakkor, mint minden odaszánt cselekedetnek, ennek is megvannak a kihívásai: felborítja a programunkat, pénzbe kerül és fárasztó. Ennek ellenére Isten elvárja, a férfiaktól is, nemcsak a nőktől. Külön karizma sem kell hozzá. A vendégfogadásra való készség gyakran sebezhetővé tesz, idegenek beleláthatnak a családi életünkbe, adott esetben pedig kipletykálhatnak, vagy éppen meglophatnak minket.

Sokféle alkalmat fel lehet használni a vendégfogadásra: születésnapokat, megemlékezéseket, évfordulókat, ünnepi időszakot. Ugyanakkor fontos megtervezni ezeket az alkalmakat, és ragaszkodnunk kell az egyszerűséghez, mert nem a külsőségeken múlik ezeknek az alkalmaknak a sikere, hanem az odafigyelésen, a szereteten.

Két célja is lehet a vendégszeretet gyakorlásának: a közösségápolás, amikor szolgatársakkal vagy gyülekezeti tagokkal foglalkozunk, és az evangelizáció, ahol kívülállókat, munkatársakat, szomszédokat, rokonokat, barátokat, szegényeket, betegeket, egyedülállókat hívunk meg.

Végül az sem mindegy, hogy fogadjuk-e a meghívást, és milyen vendégek vagyunk. Ebben is törekednünk kell a közösségvállalásra, az egyszerűsége és a nyitottságra.

Isten segítsen, hogy gyakoroljuk ezt hűségesen, odaadóan!

Borzási Pál
Magyarlóna



Bemerítés a nagyváradi roma gyülekezetben. Bemerítési ünnepélyt tartottunk 2018. október 28-án Isten kegyelméből a nagyváradi roma gyülekezetben, amikor hat fehér ruhás tett bizonyosságot új életéről.



Az új tagok közül ketten – Boka György és Áron Dániel – rákbetegek, ők arról beszéltek, hogy boldogok, hogy Isten kegyelmében részesítette őket, és nem félnek a haláltól, mert Isten megáldotta őket örök élettel. Az imaház zsúfolásig megtelt, nagy örömmel hallgattuk az ígét, amelyet Papp Dezső biharpüspöki lelkipásztor hirdetett. A bemerítést a helyi lelkipásztor, Kajcza János végezte. A képen balról jobbra: Incze Zoltán, Papp Dezső, Boka György, Áron Biánka, Áron Dániel, Incze Csilla, Kajcza Noémi, Mihály Dávid, Kajcz János. Imádkozzunk az új tagok lelki növekedéséért! **[Kajcza János]**

„Fehér” december Nagyváradon is. 2018. december 9-én bemerítési ünnepet tartott a nagyváradbelvárosi baptista gyülekezet. Két fiatal lány merítkezett be: Budai Kamilla és Zefer Szilvia. „Aki szeretik Isten házáat, mind boldogok, ... mind gazdagok...” Ebből a gazdagságból jutott a gyülekezetnek is az említett napon a fehér ruhások őszinte bizonyágtétele és Veress Ernő szilagyballai lelkipásztor szolgálata által. Az ünnepi ige az 1Jn 5:4-13 alapján szólt, majd Budai Lajos lelkipásztor végezte a bemerítést. „Az üzenet ma az, hogy a világot le



lehet győzni,” hangzott az ige. Segítsük imáinkkal és példaadás fiatal testvérnőinket erre a győzelemre és a lelki érettségre! **[G. G.]**

Megmozdult a víz Fugyiban. 2018. december 2-án újra ünnepre gyűlt össze a Fugyi-i gyülekezet. Bemerítési ünnepet tartottunk, az imaház zsúfolásig megtelt vendégekkel a faluból, a körzetből és a környező gyülekezetekből. Sólyom Gizella testvérnőnk tett bizonyosságot hitéről és az Úr Jézushoz való odaszánásáról az alámerítkezés által. Sok akadály leküzdése és sok ima meghallgattatása van testvérnőnk döntése mögött. Az Úr Jé-



zus az, aki átvissz minden nehézségen. Imádkozunk, hogy testvérnőnket kövesse az egész családja az Úr Jézus követésében. A bemerítés áldott ígését Módi Miklós lelkipásztor hirdette, a bemerítést Bányai János helyi lelkipásztor végezte. Az Úr nagyon megáldott minden szolgálatot. Az Övé legyen minden dicsőség! Az alkalmat közös ebéddel fejeztük be. **[Bányai Emma]**

Bemerítések a hadadnásadi körzetben.

Örömmel és hálaadással gondolunk vissza az elmúlt évre, mert Isten csodálatos munkáját szemlélhetjük ab-



ban, ahogy megszólít és elhív embereket az üdvösségre. Lakatos Levente megpróbáltatások között kereste az Urat, aki meghallgatta kiáltását. Bemerítése 2018. június 10-én volt Hadadnásadon. Isten Igéjét Bándi Sándor

lelkipásztor hirdette a Mt 20:17-28 alapján: „Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltsággul sokakért.” A képen középen: Lakatos Levente.

Az evangélium hívó szava három fiatal életét érintette meg **Szérben**, akik odaszánták magukat az Úr Jézus követésére. Megérlelődött bennük az az elhatározás is, hogy a bemerítés által is vallják meg Krisztusba vetett hitüket. Erre 2018. június 17-én került sor népes gyüle-



kezet előtt. Igehirdetéssel Fekete Csaba széplaki lelkipásztor szolgált az ApCsel 8:26-40 szerint. A *fehérturhák* balról jobbra: Antal Johanna, Antal Ruben és Szabó Zsanett.

2018. november 4-én ismét megmozdult a víz **Hadadnásdon**, Pap Ödön bemerítése alkalmából. Az ő életében Isten munkája külföldi tartózkodása során bontakozott ki, ott érlelődött meg Krisztus iránti elkötele-

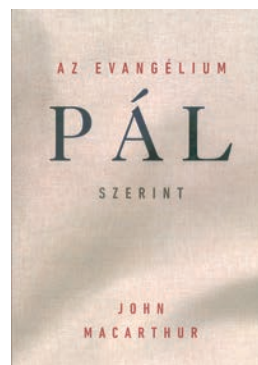


zettsége. Bemerítése öröm volt az egész közösség részére. Igesszolgálatot végzett Máté Miklós lelkipásztor az ApCsel 22:6-16 alapján. Mindenható Istenünk méltó a dicsőítésre, mert munkálkodik ma is! Köszönettel tartozunk a hadadnásdi gyülekezet énekkarának és zenekarának, akik örömmel végezték szolgálatukat ezeken az alkalmakon is! A képen középen: Pap Ödön. **[Fazakas György lp.]**

KÖNYVAJÁNLÓ

Az evangélium Pál szerint

John MacArthur



2018 októberében, az ITM Kiadó gondozásában jelent meg **John MacArthur** amerikai keresztyén szerző bestseller könyve „*Az evangélium Pál szerint*” címmel.

„Pál egyedülálló személyiség volt az apostolok között. A többiektől eltérően Urunk földi szolgálata alatt sohasem volt Krisztus társaságában. Tulajdonképpen nem is illett volna a tizenkét tanítvány körébe. Ezek nagyrészt vidéki, közönséges galileaiak voltak, minden hitelesnek tekinthető lelkiesség, vagy tudományos befolyás nélkül.” „Pál tollából több olyan tömör összefoglalója származik az evangélium üzenetének, amely a jó hírnek egy-egy létfontosságú vetületét emeli ki. E könyv fejezetei egészen közelről, versről versre vizsgálják ezeket a fontos textusokat. A szerző ilyen kérdésekkel foglalkozik: Mi az evangélium? Melyek az evangélium üzenetének lényeges elemei? Honnan tudhatjuk teljes bizonyossággal, hogy helyesen értjük az evangéliumot? Hogyan kellene a keresztyéneknek hirdetniük a jó hírt az egész világon? A szerző válaszai világosak, sürgetőek, jól alátámasztottak, és mindenekelőtt bibliailag megalapozottak.”

Aranymenyegző Váradon

Tóth Zoltán misz-szionárius és kedves felesége, Irénke, a nagyváradi Betlehem gyülekezet tagjai, 2018. december 8-án ünnepelték 50. házassági évfordulójukat családi körben. Az eseményen részt vett



Bányai János lelkipásztor és felesége, Emma is. Testvéreinket hat gyermekkel és tizenegy unokával áldotta meg Isten. „Mindenért az Úré legyen a dicsőség!” – foglalta össze Zoltán testvér az eltelt éveket.

BAPTISTA TÖRTÉNELMI ÉVFORDULÓK 2019-BEN (II.)

100 éve (1919):

- elhunyt Balogh Lajos (sz.) az „elismert” baptisták egyik vezéregyénisége (sz. 1863.)
- a világháborúban életét vesztette Budányi András (Kémer), a szilágysági úttörő missziómunkás
- augusztusban megkezdődött a romániai baptisták elleni első üldözési hullám (1922-ig tartott)
- november 28–30 között megtartották az első baptista kongresszust Bukarestben
- a 83 éves Tóth Mihály átadta a körzeti szolgálatot Vass Sándornak és Vass Jánosnak
- lezárult a „Békehírnök” és „Az Igazság Tanuja” történetének első szakasza (1895–1919)
- a Szabad Baptista Szövetség december 12-én megtartotta a háború utáni első konferenciáját Szalárdon, ahol felvetődött az egyesülés kérdése is
- a perecseni Kulcsár Istvánt (1889–1965) Kerekes Bálint úrvacsoraosztó prédikátorrá avatta

110 éve (1909):

- gyülekezetek alakultak Varaszón, Remetén, Hadadon
- Kornya Mihály megtartotta az első szabadtéri bemerítést Szilágyballán, minek következtében heves támadások indultak a baptista közösség ellen Ennek ellenére sokan megtértek és csatlakoztak a közösséghez
- június 27-én elhunyt Tatter Lajos Vilmos (sz. 1853) bibliaterjesztő, a Székelyföld jeles úttörője – a vasárnap esti istentiszteletről hazaérve, imádkozás közben érte a hazahívó szó
- Homoródszentmártonba költözött Lőrik István prédikátor (augusztus 29-én avatták körzeti prédikátorrá), valamint Pálhegyi Mózes, akinek irányítása alatt megalakult az énekkar. A gyülekezet rövid idő alatt Székelyföld legnagyobb gyülekezetévé fejlődött.
- Kozma Imre bemerítette a 24 éves Ilonka Mihályt, a későbbi prédikátort
- a Budapesti Hitközség elérkezettnek látta az időt, hogy az aradi gyülekezet önállósuljon, ezért szeptember 7-én id. Bordás Istvánt gyülekezeti vénné, Debreceni Lajost, Máté Józsefet és Horváth Jánost diakónussá avatták
- szeptember 30-án merítette be Meyer Henrik ifj. Molnár Károlyt
- Vince Palkó János (1885–1966) megalapította a magyarkiskapusi gyülekezet énekarát
- a két Szövetség ismételten különvált egymástól, a lapok újra eredeti nevük alatt jelentek meg

120 éve (1899):

- szeptember 12-én merítette be Végh Mihály a kémeri gyülekezet két alapító tagját
- énekkar alakult Székelyhídon
- imaház épült Körösbökényben
- gyülekezet alakult Gyerővásárhelyen
- Balogh Lajos szerkesztésében megjelent a „Hajnalcsillag” gyermeklap, valamint a Spurgeon-prédikációkat közlő „Az Üdv Üzenete”
- Meyer Henrik vezetése alatt misszióiskola alakult Budapesten
- augusztus 13-án Boros Imre úttörő prédikátor Magyarkiskapunon bemerítette Vince Palkó Jánost

120 éve (1899):

- született Hubert Szabó János (Micske, február 1.), későbbi lelkipásztor
- Kornya Mihály szolgálata idején a nagyváradi gyülekezet felépítette első imaházát a Kertész utcában, ez évben megvásárolták a második imaházhelyet a Kolozsvári utcában
- imaház épült Biharpüspökiben
- gyülekezet alakult Bánffyahunyadon, Magyarlónán
- Temesváron imaház nyílt a Fröbl utca 17. szám alatt
- diakónussá avatták Kozma Imrét Biharpüspökiben
- Makkai József vezetésével énekkar alakult Bihardiószenen
- ■■■■május 11-én merítette alá Kornya Mihály Bihardiószenen a biharfélegyházai gyülekezet alapító tagjait.

Évvégi választó konferencia a kolozsvári missziókerületben

A kolozsvári missziókerület is megtartotta 2018. évi Választói közgyűlését december 15-én. A kolozsvári magyar baptista gyülekezet adott otthont az alkalomnak, ahol a testvérek szeretettel, forró teával fogadták a gyülekezet küldöttjeit az érkezéskor.

Az alkalmat énekkel és imával kezdtük, Ferenczi Lajos lelkipásztor testvér az 1Thessz 1:2-3,8 versek alapján buzdított imára, majd Kaszta Áron testvér a Fil 4:4-9 versek alapján.

A választói közgyűlést Borzási Pál lelkipásztor testvér vezette, akit a közgyűlés bízott meg napi elnöknek. Ugyancsak testvérünk mondott elnöki leköszönő beszédet, amely után Szász Imre szövetségi irodavezető testvér mutatta be a Szövetség 2019-es költségvetéstervezetét, majd a választások következtek. A gyülekezet küldöttjei megválasztották a missziókerület új vezetőségét: Borzási Pál testvért elnöknek, Kiss Lehel testvért alelnöknek, Rajna Ottó testvért titkárnak, Oláh Lajos testvért pénztárosnak, és Kelemen S. Sándor testvért vezetőségi tagnak. A Szövetség tanácsába Borzási Pál és Rajna Ottó testvérek lettek delegálva.

Az alkalom végén elhangzott Borzási Pál testvér igei tanítása „Vendégfogadás és evangelizálás Jézus Krisztus mintájára” címmel. Az előadásra a missziókerület vasárnapi iskolai tanítói is bejöttek, akik a közgyűléssel egyidőben szintén találkoztak Kolozsváron.

A békés, áldott és építő alkalmat a kolozsvári testvérek vendégszeretete zárta. **[Rajna Ottó]**

FEBRUÁR 10-16, HÁZASSÁG HETE



A HÁZASSÁG, A SZERETET GYAKORLÓTEREPE

– Kol 3:1-17 (3:14)

Ebben az igeszakaszban minden hívőnek szól a biztatás, hogy az odafelvalókat keresse, azokkal törődjön. Ami a földre irányul azt meg kell öldökölni és el kell hagyni. Mindez nagyon sok harccal jár, ami egyáltalán nem kellemes a testnek, ráadásul a küzdelem felhagyásának kísértése is állandóan emészt. Ilyenkor nagyon is jól jön a segítőtárs, aki segíthet a „vetkőzésben” és az „öltözködésben”. Isten a házasságban nagyon jól fel tudja készíteni az embert arra, hogy lélekmentő munkájában hasznos eszköz lehessen. Senki nem látja jobban a gyengeségeidet, mint a házastársad, és előtted is nyilvánvaló, hogy a másik sem tökéletes. Mégis szereted. Ezért megbocsátasz neki, kedvébe jársz, megalázod magad előtte, szelíden inted, ha szükséges, és eltűröd azt is, ami nem tetszik neked benne, ha kell egy életen át, mivel szereted. Ha ez nem így van a házasságodban, hogyan tudnád szeretni embertársaidat?

Akarsz törődni az odafelvalókkal? Akkor törődj többet a házastársaddal! Gyakorold felé a szeretetet úgy, hogy ma is megbocsátasz neki, ma is igyekszel a kedvében járni. Ne duzzogj, ne tégy neki szemrehányást! Szeresd őt ma is úgy, mint akkor, vagy még jobban!

[Veress Efraim, Áhítat – 2019]

- megalakult a Magyar Baptista Szövetség
- született Somogyi Imre (Simontornya, október 18.), későbbi prédikátor, egyházelnök
- lelkipásztorrá avatták Balogh Lajost (1863-1919) Karcagon
- bemerítkezett id. Molnár Károly (1865-1934), Tóth Mihály által

130 éve (1889):

- gyülekezet alakult Bihardiószegen

150 éve (1896):

- született Lőrik István prédikátor (mh. 1946)
- február 13-án született Kiss Ferenc, később nagyszalontai és aradi lelkipásztor (mh. 1938. augusztus 8-án)
- július 20-án született Szabó Sándor, aki az Elismert Magyar Baptista Szövetség elnöke volt 1922-1927 között

175 éve (1844):

- született Kornya Mihály Nagyszalontán
- J. Gerhard Oncken által Hamburgban bemerítkezett Rottmayer János, Vojka János és Marschall József

Összeállította **Kiss Lehel**

Diakónusavatás a Fugyi-baptista gyülekezetben

2018. október 21-én Isten kegyelméből ünnepre gyűlt össze a Fugyi-i Baptista Gyülekezet: diakónusavató istentiszteletet tartottunk. Hosszú évtizedek óta nem volt diakónusa a gyülekezetnek, s most megadatott ez a kegyelem a gyülekezetnek. Szatmári Jánost, a gyülekezet előjáróját hívta el erre a megtisztelő szolgálatra az Úr. Az imaházunk zsúfolásig megtelt a körzetből és a környékről érkező vendégekkel.

Az ígét Szabó László testvér hirdette a 1Kir 19:1-18 alapján, elmondva, hogy a szolgálat útján hullámvölgyek is várnak ránk. Az avatóbizottságban Veress Efraim, Szabó László, Szabó András lelkipásztorok, és Bányai János, a fugyi gyülekezet lelkipásztora vettek részt.

A diakónusi szolgálat rövid bemutatása után, melyet Veress Efraim testvér végzett, Szatmári János testvér is-



mertette nagyvonalakban az életrajzát, kiemelve, hogyan szülte újjá Isten az életét. Az avatóbizottság kérdéseire adott feleletek után testvéreink kézzel a kézzel kérték Isten áldását és a Szent Lélek kenetét az új diakónus életére és szolgálatára. Ezután köszöntések következtek a gyülekezet és a résztvevő vendégek részéről.

Isten csodálatos jelenlétét éreztük meg úgy a dicsőítő énekek, mint az igehirdetés alatt. Mindenért az Úr legyen a dicsőség!

Az alkalmat közös ebéddel fejeztük be, majd délután hálaadó istentisztelettel folytattuk Isten dicsőítését.

Bányai Emma



Lelkipásztoravatás Szilágyszentkirályon

Akarácsony öröme csak fokozta a szilágyszentkirályi körzet életében, hogy 2018. december 26-án új lelkipásztor felavatására kerülhetett sor Sebestyén László személyében. Az ünnepi istentisztelet Pap Lénárd és Tyukodi Csaba imára buzdításával kezdődött a Mt 1:23 alapján: „Velünk az Isten.” Igehirdetéssel Pardi Félix, az RMBGySz elnöke szolgált az 5Móz 1:38 alapján. Elmondta, hogy Istennek gondja van az Ő szolgálataira, és az Ő jelenléte űzi el a félelmet, ami esetleg a szolgálat hűséges elvégzését akadályozná. De Isten felhasználja szolgálatait arra is, hogy egyik a másikat bátorítsa. Meg kell találni ennek a módját úgy szolgatársak, mint lelkipásztor és gyülekezet között is.

Sor került Sebestyén László életrajzának ismertetésére, majd miután a hitét megvallotta a feltett kérdések alapján, elérkezett a lelkipásztorra avatás felemelő mozzanata a következő lelkipásztorok kézzel a kézzel kérték Isten áldását: Pardi Félix (Kémer), Dr. Kovács József (Szilágysomlyó), Módi Miklós (Szilágyszentkirály), Tóth Róbert (Vajdahunyad) és Fazakas György (Haddadnásd).

Az istentisztelet hátralevő részében köszöntések, jókívánságok hangzottak el a jelenlevő vendégek, illetve a gyülekezet és a körzet képviselői részéről. A gyülekezet férfikara és zenekara is hozzájárult ehhez az ének és zene hangjaival. Végül az új lelkipásztor szólt röviden az Úr Jézus bátor és hiteles megvallásának fontosságáról a Mt 10:32-36 alapján.

(folytatás a 10. oldalon)

Negyedszázados szélfúvás Ákoson

„**Á**kos felett fújdogál a szél” – csendült fel az egyik legnépesebb és legnagyobb hagyományú erdélyi magyar roma gyülekezet nemhivatalos himnusza, s ezzel is zárta az ünneplő közösség 2018. december 30-án a gyülekezet 25 éves fennállásának emléknapiját. De vegyük sorra az eseményeket.

1991-ben néhai Erdei Kálmán testvér Szatmárról a vonaton ákosi cigányoknak beszél Isten kegyelméről, akik ezen felbuzdulva elhívják egyszerű hajlékukba, hogy ott is szólja az örömhírt. Az egy embert meghaladó munkát felvállalta a szatmári gyülekezet, a kicsiny kezdetet az Úr megáldotta. Az 1993-as első, szabadtéri bemerítés, valamint a bekövetkezett életváltozások csodájára járt a falu népe, rendőr, polgármester is.

A gyülekezetben elindult a gyermekmunka is. A gyülekezet tagsága is szépen gyarapodott. Egy 2012-es ébredei hullám nyomán 76 fehérruhás vallotta meg hitét. A 2001-ben, külföldi testvérek támogatásával épített imaházat is bővíteni kellett. Mindezzel együtt, folyamatosan szükségünk van Isten kegyelmére.

A teljesség igénye nélkül néhány testvér neve következik, akik az ákosi misszióban az évek folyamán részt váltak: Szűcs Sándor és áldott emlékü Vékás Zoltán volt szatmári lelkipásztorok, Nagy Kasza Lőrinc, Kovács Barna, Ivánitzki István szatmári gyülekezeti vének, Balajti Imre, Nagy Mihály, Seletye János missziófelelősök, a női munkában özv. Vékás Zoltánné, a gyermekmunkában Kovács Barna és Judith. A sor folytatódhatna. Ákoson jelenleg a helyi gyülekezet tagja, Fogarasi Dezső gyülekezeti vén vezeti a közösséget, a szatmári testvérek támogatásával.

Ez a történelem. A vasárnapi ünnepségen a bevezető énekek után a már említett Nagy Mihály és az ákosi Boros Sándor testvérek buzdítottak imára a 34. illetve 40. Zsoltár alapján. Az átmenetet képező énekek után Pardi Félix kémeri lelkipásztor, szövetségünk elnöke, Szűcs Sándor belényesi, volt szatmárnémeti lelkipásztor, valamint dr. Kovács József, szatmári ügyintéző lelkipásztor foglaltak helyet a szószéken.

Kovács testvér köszöntő szavai után a szatmári énekkar szolgálata következett, testvéreink énekei a délelőtti istentisztelet lelkeségét gyarapították, majd szövetségünk elnöke a Zsolt 147: 2-3 alapján mondta Isten ígését, kiemelve azt, hogy Istennek a nagy Orvosnak hit által van gyógyszere minden megtört szívre. A helyi önkormányzat képviselőjében Balogh Tibor polgármester köszöntötte az ünneplő közösséget, elismerve az evangélium életváltató erejét a roma közösségben.



Fogarasi Dezső testvér a már felvázolt gyülekezeti történelmet ismertette. A történelem részét képezik a cigány ifjúsági találkozók is, illetve a 2018-as évben immár 15. alkalommal megrendezett cigány nőkonferencia. Azt is megtudhattuk, hogy Ákoson az évek folyamán 268 személy merítkezett be, jelenleg a gyülekezetnek 230 tagja van.

A krónika ismertetése után Szűcs testvér a római levelet idézve hálásan emlékezett a szatmári évekre, amelyeknek része volt az ákosi misszió is, az ákosi testvérek hite. Bízta a gyülekezetet a hűséges krisztuskövetésre. Dana Tibor, pünkösdi lelkipásztor köszöntése zárta a köszöntések sorát, majd záróének és ima után ért véget a délelőtti istentisztelet.

Ebédszünet után – amely alatt az ákosiak által készített töltöttkáposztát fogyasztotta el az ünneplő gyülekezet – az istentisztelet délutáni, személyesebb hangvételű része következett. Ákosi élmények, személyes beszámolók, jótanácsok hangzottak el úgy az ákosi testvérek, mint a még jelenlévő néhány szatmári részéről. Kovács József testvér mondta Isten ígését az Ef 2: 1-15 alapján, párhuzamba állítva az Izrael társaságától idegen, pogányokból lett hívőket az olykor lenézett cigányok történetével. Mindkét közösségben az evangélium hozott változást, békességet, és tett egygyé pogányt és zsidót, cigányt és magyart. Az íghirdetés után tovább folytatódott a személyes visszaemlékezések sora, majd Kovács Barna fényképes visszatekintése következett az elmúlt 25 évre, a helyiek részéről Fogarasi Tomi bizonyágtételére felhívhattunk, majd a bekezdésben említett himusz zárta az istentiszteletet. Hálások vagyunk azért a munkáért, amit az Úr Ákoson végzett, és vágyunk arra, hogy Urunk folytassa munkáját a roma nép között (is)!

Vékás Benjámín

Életről és halálról

Az Úr kegyelméből 2018. október 13-án, szombaton Szilágysági összevont női alkalmon vehettünk részt Szilágysomlyón. A dicsőítő csoport vezetésével már az alkalom elején Isten jelenlétébe jöhettünk az énekek által. Imádkozásra két helybeli testvérnő buzdított bennünket, Bara Rozália és Király Etelka, akik önvizsgálatra, választásra hívtak bennünket. Az 5Móz 30:19-20-ban Isten választás elé állít minket is, hogy választhatunk az élet és a halál között. Ha az életet választottuk, akkor pedig a Róm 12:1-2 arra figyelmeztet, hogy ne szabjuk magunkat ehhez a világhoz, hanem nézzünk fel Krisztusra és Hozzá legyünk mind inkább hasonlóak.

Az alkalom meghívott előadója Rosemary Barrett volt Angliából, aki férjével együtt nagyon sokat segít az erdélyi gyülekezetek missziójában is. A téma „Élet és halál” volt. Mivel már itt a mi országunkban is nagyon elterjedt lett a Halloween ünnepe november 1-én, egy kis betekintést kaphattunk az ünnep eredetéről és gyakorlásáról. Ez az ünnep nem a keresztyének ünnepe, így nincs semmi helye az életünkben és gyermekeink életében sem. Nyugaton a gyülekezetek ezen a napon gyermek-alkalmakat



szerveznek, aminek a „Fény ünnepe” címet adják, hogy a sötétség helyett a Világosságot, Jézus Krisztust vigyék a gyermekek életébe. Az előadás második felében a halál és az élet volt bemutatva a Biblia fényében. A halál fogalmát nem nagyon szereti az embert, mert nem úgy voltunk megalkotva, hogy meghaljunk. A bűn átka lett a halál. Környezetünkben, gyülekezeteinkben vannak olyan személyek, akik a halál árnyékának völgyében vannak és segítségre, támaszra van szükségük, főleg a nehéz időkben. De hogyan segíthetünk mi?

■ Menjünk, üljünk le azokkal, akik gyászolnak! Nem kell feltétlenül beszélni, csak üljünk ott mellettük, hogy érezzék, mi is osztozunk fájdalmukban.

(folytatás a 15. oldalon)

Lelkipásztoravatás...

(folytatás a 8. oldalról)

Isten áldása legyen a Sebestyén László életén, családján és szolgálatán, valamint a szilágyszentkirályi körzet minden gyülekezetén!



Sebestyén László 1980-ban született Déván, felesége Hajnalka, fiuk Péter. Katolikus családban nevelkedett, fiatal korában három haláleset is közelről érintette, ami arra készítette, hogy elgondolkodjon az élet értelmén és keresse Istent. Megtérése a dévai magyar baptista gyülekezetben történt, majd feleségével együtt engedelmeskedtek Krisztus parancsának a hitvalló be-merítés vállalásával. Isten a szívére helyezte az evangélizálást és a lelki munka végzését. 2014-2018 között elvégezte teológiai tanulmányait. 2018 tavaszán fogadta el a szilágyszentkirályi körzet meghívását a lelkipásztori szolgálat végzésére.

Fazakas György

ÖNÉRTÉKELÉS...

✦ „Tudnunk kell, mik vagyunk, mielőtt elhatározzuk, mivé kell válnunk.” (Jean Onizmus)

✦ „Amit időben cselekszünk, azzal örökkévalóságunk épületén dolgozunk.” (Matthias Laros)

✦ Felirat a pokol kapuja fölött: „Érdemed szerint.” A menny ajtaja fölött: „Isten irgalmából.”

✦ A küzdelmek megszokása könnyebbé teszi a szenvedések elviselését. (Marcus Tullius Cicero)

✦ Az agy sokkal hajlamosabb elsorvadni a túl kevés használatból, mint elkopni a túl soktól. (Norman Doidge)

✦ Egy érző szív sokszor többet jelent a büszkeségnél és a bátorságnál. (George R. R. Martin)

✦ Belső fény nélkül minden sötét.

✦ Minden emberben ott rejlik a feltáratlan képességek hatalmas kontinense. Boldog, aki saját lelkének kolumbuszaként él! (James Stephen)

A titkos kamra...

(folytatás a 2. oldalról)

Függő viszonyok sokaságában élünk, és mindennap egy sereg jogos és fals elvárásnak kell megfelelnünk. Ezeket vagy megfogalmazzák felénk, vagy enélkül is tudjuk. A csendes kamrában kapunk világosságot arról, hogy mi az, ami jogos, és mi az, ami jogtalan. Amivel nem is kell törődnünk. Azért tisztul itt ki a kép, mert az életünk alapvető függő viszonya, az Istentől való függésünk mutatja meg a kettő közti különbséget. Mindig Istené az elsőbbség. Akarata világos útmutató. Isten felhasználja a józan eszünket is, de sok esetben csak itt józanodunk ki a hiúságunkból, érzékiségünkéből, sérüléseinkből, bosszúvágyunkból, egyéb rossz tulajdonságunkból.

Van ennek a titkos kamrának még egy kényes területe: az itt nyert tapasztalatok másokkal való megosztása. Amikor valamire rájövünk, amikor valamit megmutat Isten, vagy megold valamit, ebből születik a legéletszerűbb bizonyágtétel. El is mondjuk. Olykor el is kell mondanunk. De ritkán jövünk rá, hogy ez olykor csapda is lehet. A titkos kamra titkát elmondjuk egyszer, elmondjuk kétszer, elmondjuk háromszor, és ismét csak Isten előtti becsületességünk dolga, hogy rájövünk-e, hogy szavunk egyre hígabb lesz. Egyre szürkébb nekünk magunknak is. Mert lassan átmegy fecsegésbe, anélkül, hogy észrevennénk. Míg aztán nem lesz más, mint blabla. Ma nagy elvárás a hittapasztalat közzététele. Megünneplik érte az embert. Pedig olykor Isten csak nekünk akar mondani vagy adni valamit. Nem vesszük figyelembe, hogy a másoknak is van titkos kamrája, és Isten oda is odatalál.

Egy Istentől való házasság legintimebb területe a házasság (Zsid 13:4). De ez a két összetartozó emberen kívül nem tartozik senki másra. Ha a házasságuk tényleg szent. Ha nem szent, az más. Nem lényegtelenabb terület az Úrral való belső közösségünk sem. Intim terület. És nem szabad, hogy szemérmetlenebb legyen. Ma szeretnek pörére vetközni az emberek. Nemcsak a Balaton partján, hanem a hívők bizonyágtétel címén a tömegek előtt is. Nem szabad mindig kifelé élnünk, mert akkor elsekélyesedünk.

Sok leterhelődött vagy zavartan könnyűvé vált lelkipásztortársammal beszélgetek mostanában erről. Akik – lehet, hogy teljesen jó szándékkal, de – bölcstelenül minden ilyen titkos kamrára tartozó dolgot elmondtak a gyülekezetükben. Esetleg a csak rájuk bízott úgynevezett gyónási titkokkal egyetemben. Mert az ő felelősségük nagyobb, mint másnak. Eleinte csodálták őket ezért. Talán meg is veregették a vállukat „bátorságukért”. Aztán egyszer csak nem bíznak többé bennük. Mert akik hallgatják őket, azoknak is lennének hasonló dolgaik, de eszük ágában sincs kiadni. Nem csak a bűnös ember rejtőzködése miatt (azért is). De van lelki szemérem is a világon!

Ami a titkos kamrában történik Isten előtt, az többnyire maradjon is titkos. Nyilvánvalóvá úgy válik, hogy amire az ember itt rájön, hogy az valóban isteni vezetés, vállalja is el. Ami itt feltisztul, az valóban Istentől jövő segítség. Ha a haragom elpárolgott – hála Istennek. Ha megértettem, hogy mi a



fals elvárás felém, nyugodtan eltekinthetek tőle. Ki se kell mondanom. Ha indítást kapok, indulhatok, ha tiltást, azt is komolyan vehetem. Helytállásom tesz megbízhatóvá, és nem a „bizonyágtételelem”. A titkos kamrában, Isten jelenlétében kialakuló gerincességem.

De nem is csak erről van szó. Persze ez is fontos, a gerincességem, ha isteni elhívás alapján vagyok a szolgálatban. Ekkor a magam karbantartása ennek az érdekében is fontos.

De felelősséggel tartozom önmagamért, egyáltalán mint ember. Isten színe előtt nincs kollektív számadás. Nem kell felelősséget vállalnom az egész világért. Sőt még az egész gyülekezetért is csak olyan módon, hogy azt prédikáljam, amit kell. Úgy éljek, ahogy kell. Spurgeon mondta, hogy a gyülekezet tagjainak nemcsak fülük van, hanem szemük is. Látják a pásztorukat, és ez vagy alá- vagy áthúzza azt, amit prédikálunk. Tehát nem kell mindenre reagálnunk, nem kell minden sürgetésre ugranunk. Míg meg nem világosodott Isten jelenlétében, hogy mi a teendőnk, és mi nem. De végül mindenért Istennek adunk számot. Ha kínlódik valamivel a lelkész barátom, azt mondom neki: képzeld magad a trón elé! Akkor jó döntést fogsz hozni.

Nem szabadna megfélemlenünk arról, hogy a mi titkos kamránk a mi titkos kamránk, és nem másé. Taníthatjuk népünket a titkos kamra titkára, de nem vehetjük át senkiét. Mint ahogy a mienket se veheti át senki. Jézus, aki tanította ezt, maga is gyakran ide vonult vissza (Lk 6:15). Olykor a legváratlanabb időpontban. Olykor nem is értették a tanítványok sem, hogy miért (Mk 1:37). Legalábbis addig, míg ők maguk túlságosan kifelé éltek. Míg rá nem jöttek a maguk titkos kamrájának titkára (ApCsel 10:9).

Hegyi András

(A szerző tagja a 2019-es Áhítat-ba írói gárdájának.)

Forrás: www.baptist.hu, engedéllyel közölve



JELES NAPOK FEBRUÁRBAN

■ **Február 3-a a Magyar Baptista Világszövetség (MABAVISZ) vasárnapja**, amikor ezzel kapcsolatos imatémákat hozunk Isten elé.

■ **10-16 között a házasság hetét** tartjuk, a 2019-es Áhítat ezzel kapcsolatos témákról elmélkedik.



Újat kezd az Ifiszövetség

Az év elejét nem csak a már szokássá vált ima- és böjt héttel kezdtük, hanem választással is. Ismét eltelt két év az EMaBISz vezetőségében, s elérkezett a váltás, a változtatás ideje. A tordai gyülekezet adott otthont ennek az alkalomnak. Az eseményen kb. 80 fiatal gyűlt össze Erdély különböző részeiről, képviselve ifjúságaikat. Közös dicsőítéssel kezdtünk, majd Szabó Szilárd leköszönő elnök buzdított Isten imádatára az ApCsel 13:1-3 alapján. Ezt követően János Csaba, a választást lebonyolító Szövetségi küldött, az 1Tim 4:12 alapján bátorított, hogy legyünk példák gyülekezeteinkben. Felhívta a figyelmünket, hogy ez kihívás és nekünk szól, hiszen a szolgálat ott kezdődik, amikor példaként élünk. Majd az előző vezetőség beszámolója után következett a szavazás. A szavazás rendben lezajlott, gördülékenyen, mely után összeállt a következő két évre az Ifi Szövetség vezetősége. Rövid bemutatkozásuk lennebb olvasható. Az alkalom ünnepi ebéddel zárult, melyért hálásak vagyunk a tordai gyülekezetnek. Hálásak vagyunk Istennek a gyülekezetekért, az ifikért, a szolgálati lehetőségért!

Szűcs Dávid, elnök: „Aradon születtem, jelenleg Zilahon élek feleségemmel, Edithel, és kislányunkkal, Ruthival. Másodéves teológus vagyok Nagyváradon és Isten kegyelméből Egrespatakon és a zilahi körzetben szolgálhatok. A szolgálat mellett közgazdászsként dolgozom. Hála adok Istennek az erdélyi baptista fiatalokért és az az imádságom, hogy a következő két évben hasznos eszközei lehessünk Istennek, vezető társaimmal együtt.”

Moroz Tamás, titkár: „A szatmárnémeti magyar baptista gyülekezetnek vagyok a tagja. Az Úr Jézust körülbelül 10 éve követem. 2010. október 10-én merítkeztem be. Ezután nem sokkal elkezdett foglalkoztatni az, hogy le-

gyek-e lelkipásztor. Erre a kérdésre 4 év után kaptam meg a választ a Hargitán, ahol úgy értettem meg, hogy Isten elhívott erre a szolgálatra. A teológiát 2015-ben kezdtem el. Jelenleg harmadéves teológus vagyok. Szolgálataim közé tartozik az igehirdetés, alkalmanként különböző zenei szolgálatok, valamint ifjúsági misszió a nagyváradi fiatalok között, a Connect csoporttal együtt. Célom azt a hivatást betölteni, amire Isten elhívott. Vágyam, hogy a fiatalok és idősek mind meglássuk az Úr Jézus Krisztust és Benne minden létezőnél jobban gyönyörködjünk.

Kiss Máté, gazdasági titkár: „20 éves vagyok, egyetemi tanulmányaimat Kolozsváron végzem. Isten megtérésre hívó szavára 2014-ben mondtam igent, azóta töreksem emberi gyengeségeimmel, de a Tőle kapott erővel követni Őt. Tanulgom azt, hogy az Úr szolgálata kiváltság, és hogy ebben találhatok békességet és marandó örömet. Szeretném, ha a szolgálatomat a szentség, a hűség és a lelkesedés jellemezné, ahogy ezt a Lk 1:74-75 írja le: hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki, szentségben és igazságban öelötte életünk minden napján. Kihívás jó példát hagyni az utánunk érkező generációnak, de Istennel lehetséges, és erre igyekszem.”

Budai Dániel, vezetőségi tag: „16 éves voltam, akkor, amikor élő kapcsolatba kerültem Istennel. Azóta ápolom Vele a kapcsolatot és életem át ennek áldását az életemben. Jelenleg Nagyváradon élek és itt tanulok, másodéves vagyok a Teológián. Szeretek időt tölteni a szabadban, kedvelem a versenyszellemet a sportpályán és a téli sportok is kikapcsolnak. A saját generációm felé érzek elhívást, ezért veszek részt az ifjúsági munkában a



Nagyvárad Belvárosi Gyülekezetben. Emellett a tinédzseresek közötti forgolódás is leköti és szeretek a tini klubban is szolgálni. Nagy potenciált látok a fiatal években, ezért szeretném még jobban kihasználni az időt a szolgálatra és ennek lehetőségét látom az EMaBISz által végzett munkában is.”

Kiss Evódia, vezetőségi tag: „Gyógytornász vagyok és Kolozsváron élek immár negyedik éve. Általában hangszer mellett, vagy hangszerrel a nyakamban láthattok, mivel a gyülekezeti feladataim nagy részét a zenei szolgálat fedi le. Jelenleg is a kolozsvári Egyetemista Ifiben igyekszem dicsőítésben vezetni a keddről keddre összegyűlő fiatalokat. Újabban viszont rájöttem arra, hogy a dicsőítés nemcsak a zenéről szól, sőt, nem is a zenéről szól. Éppen ezért szeretnék egy olyan szolgálatban részt vállalni, ami hangolja a fiatalokat a dallam nélküli dicsőítésre.”

Dobai Gyöngyi



Az utóbbi időben azt vettem észre, hogy mi, „felvilágosult”, „modern” hívő lányok, nők már nem igazán szeretünk a nőiességről, nőkről hallani, mert mindig azzal kell szembeszelnünk, hogy nem vagyunk „elég jók”, nem érjük el a mércét, valahol valamit nagyon elrontottunk, amit azóta sem csinálunk jól. Előfordul, hogy kifejezetten kevesebbnek érezzük magunkat a könyvektől, előadásoktól, személyes beszélgetésektől, ahol az Istennek kedves nőről, nőiességről van szó. Azt hisszük, már nem érdekel minket, hogy mit mond a Biblia a nőről, mert mi úgysem vagyunk vagy leszünk soha olyanok, amilyenek az Ige szerint lennünk kellene. Mondjuk ki: egyszerűen nem felelünk meg a keresztény standardnak.



Pedig meglehet, hogy csupán rossz nézőpontból közelítjük meg a nőiességet, a nőt magát.

Néhány hónappal ezelőtt kaptam ajándékba egy könyvet, *John és Stasi Eldredge: Elbűvölő – A női szív szabadsága* című alkotását, melynek elolvasása hatalmas fordulatot jelentett számomra, mert egy eddig számomra ismeretlen perspektívából közelíti meg a női szívet, a nőt – Isten egyedi alkotását. Nem újabb elvárásokat, mércét állított elém, nem egy ideált, hanem Isten szerető ölelését nyújtotta. Mivel a szerzőpáros Isten szeretetét helyezi a kö-

zéppontba, ebből indul ki, hitelessé válik minden olyan eszme és gondolat, amelyet kontextuson kívül legtöbbször félreértelmezünk, és amelyről úgy általában torz képet alakított ki a világ bennünk: szépség, udvarlás, egyedüllét, kalandvágy, szerelem. A „közhelyes” és „tabu” témákról egyaránt nyitottsággal beszél a szerzőpáros, úgy, hogy az akarva-akaratlan eljut az olvasó szívéig. Valóban, szívtől a szívig ér. Isten szívéből az én körbefalazott női szívemig. Ez a könyv hatalmas bátorítás a nőiesség, szépség felvállalására, és emlékeztet arra, hogy Isten azért teremtett nőnek, hogy elsősorban női identitásunkban dicsőítsük Őt.

„A nőnek az a képessége, hogy bensőséges kapcsolatot alakítson ki, illetve kapcsolatok utáni vágya Isten hasonló vágyára és képességére utal. Valójában lehet, ez a legfontosabb dolog, amit Istenről megtanulhatunk, hogy szeretne kapcsolatba kerülni velünk. «Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.» (Jn 17: 3). A Szentírás elejétől a végéig Isten és az Ő népe közötti szerelem trójténete. Isten vágyik utánunk. Fontosak vagyunk számára. Gyengéd viszonyul hozzánk. (...) Milyen vigasztaló a tudat, hogy a világegyetem, amelyben élünk lényegét tekintve kapcsolati, hogy Istenünk gyengéd szerető Isten, aki vágyik a közelségünkre. Ha kétségeink vannak efelől, egyszerűen figyeljünk a Nő által közvetített üzenetre. Csodálatos. Isten nemcsak vágyódik utánunk, hanem szeretné, ha szeretnénk Őt. Ó, mennyire szükségünk van erre!”

Gál Szilvia

■ Szilágypercseben rendkívüli módon egy hét alatt két temetésre is sor került. 2018. december 13-án temetük **† id. Báka Tibor** testvért, aki 1948. november 29-én született Szilágypercseben. Testvérünk már gyermekkorában megismerte az Urat a szilágysági ébredés idején, majd 1966-ban alámerítkezett Vajdahunyadon. 1973. április 11-én házasságot kötött Boncidai Irénnel, házasságukat az Úr 3 gyermekkel áldott meg. Testvérünk a gyülekezet aktív szolgálattevője volt, úgy az igeszolgálatban, mint a zene területén, vagy a gyülekezet vezetésében. Ez év szeptemberében hirtelen megbetegedett és rohamosan rosszabbodott az egészségi állapota. A kegyetlen diagnózis minden orvosi próbálkozás ellenére a gyors véget idézte elő. Testvérünket a hazahívó szó az Úrral és emberekkel megbékélt állapotban találta, mint aki egész életében készült erre az útra. Temetése alkalmával a népes hallgatóság előtt ígét hirdetett Király Tibor nyugalmazott lp. az 1 Thessz 4:13-18 alapján. Román nyelven Bálint Pál ügyvezető lp. szólt, majd a nekrológot ismertette. A temetőkertben Borzási István, a krasznai gyülekezet lp. hirdette a feltámadás üzenetét 2 Tim 4:6-8 alapján. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot és pótolja a helyét a gyülekezetben!



■ Másik temetési istentiszteletünkön, 2018. december 10-én **† Józsa Ilona** testvérnőt kísértük utolsó útjára. Testvérnőnk 1942. július 2-án született Szilágypercseben, házasságot kötött 1962. március 20-án Józsa Mártonnal. Férje nem tudott részt venni felesége temetésén, mert kórházban feküdt súlyos betegsége miatt. Testvérnőnk egész életében, de főleg élete vége felé, súlyos betegségekkel küzdött. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Szabó Szilárd, ca síkszeredai gyülekezet lelkipásztora a Mt 5:1-8 alapján. A nekrológot Bálint Pál helyi lelkipásztor ismertette, majd a sírnál is ő hirdette a vigasztalás ígét az 1 Móz 28:10-14 alapján. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! [**Bálint Pál**]



■ **† Vincze Faragó Katalin** (szül. Vincze Peti Katalin) 1936. november 24-én, Kiskapuson. 1951-ben elfogadta az Úr Jézust személyes megváltójának és ezt a döntését bemeccseléssel is megpecsételte a helyi baptista gyülekezetben, ahol hűségesen szolgált az énekkarban, pengetős zenekarban és gyakran szavalt Isten dicsőségére. Családjával 1976-ban Aradra költözött, ahol a helyi baptista közösségben találtak otthonra, melynek testvérnőnk élete végéig hűséges, szolgáló tagja volt. Földi élete utolsó éveiben

türelemmel viselte betegségét, meggyengült egészségi állapotát. 2018. december 25-én, karácsony napján, 82 évesen érte őt a hazahívó szó. Szerda este az aradi ravatalozóban tartott búcsú istentiszteleten Simon András lelkipásztor az 1Móz 24:56 ígével, az arad-belvárosi baptista gyülekezet tagjai bizonyágtételekkel, az énekkar énekeivel vigasztalta a gyászolókat. 2018. december 27-én a kiskapusi baptista gyülekezetben tartott gyászistentiszteleten vettünk végső búcsút tőle, ott, ahol 67 évvel ezelőtt hitélete indult. Oláh Lajos helyi és Simon András aradi lelkipásztorok szóltak a népes gyászoló gyülekezethez a Jel 2:10 és 14:13 alapján: „...boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva”. A temetőkertben Szűcs Zsolt teológus a Jób 19:23-26 verseiből hirdette Isten bátorítását: „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll”. Befejezésül Faragó Ferenc, a helyi gyülekezet előjárója mondott hálát a megváltásért, a vigasztalásért. Hálásak vagyunk drága édesanyánk, nagymamánk, dédnagymamánk szeretetért, biztatásáért, értünk mondott imáiért, emlékét szívünkben őrizzük. [**A gyászoló család**]

TEMETÉSI HÍREK MAGYARKISKAPUSRÓL

■ 2018 március 9-én vettünk búcsút szeretett testvérnőnkől, **† Szász Jankó (szül. Jakab) Annától**, akinek hitét súlyos szenvedések próbálták meg, de aki mindig kitartott szeretett Megváltója, Jézus Krisztus mellett! 1975-től a kiskapusi gyülekezet hűséges, buzgón imádkozó, példás életű tagja volt. Testvérnőnk hetvenedik születésnapja előtt három nappal szólította el az Úr a mennyei hazába. A gyászistentiszteleten a vigasztalás ígét Máté Miklós nyugalmazott lelkipásztor, a gyülekezet egykori pásztora hirdette a Jel 14:12-13 alapján. A temetőkertben a feltámadás reménységéről Oláh Lajos helyi lelkipásztor az 1Kor 15:51-58 alapján szólt. Gyászolják őt gyermekei, Annuska és Janika, testvérei Böske, István és Éva, valamint unokái Zsolt és Lőrinc. Isten adjon vigasztalást a hátramaradottaknak!

■ 2019 január 10-én kísértük földi életének utolsó útjára **† Halmágyi (szül. Váradi) Anna** testvérnőt, aki 1942. január 21-én született Bodrogon, majd házassága révén Kiskapusra költözött 1963-ban és így a kiskapusi gyülekezet tagja lett. Testvérnőnk két hét múlva lett volna 77 éves. Az imaházban tartott temetési szertartáson Kis-Juhász Vilmos kolozsvári lelkipásztor hirdette az Ézs 53:5 alapján a bűnből való gyógyulás, szabadulás lehetőségének drága örömhírét. A nekrológot felolvasta és a feltámadás reménységét hirdette Oláh Lajos helybeli lelkipásztor. Búcsúzik tőle szeretett és

szerető családja: fia István, menyé Magdolna, unokái Salomé és párja, illetve Eduárd és családja.

■ Ugyancsak januárban, 14-én búcsúztunk † **Halmágyi (szül. Pap) Anna** testvérnőtől, akit az Úr 91 évvel ajándékozott meg. Isten kegyelméből nemcsak anya, hanem nagymama, sőt dédnagymama is lehetett 6 unoka és 12 dédunoka számára. Nemrégiben, amikor néhány dédunokája meglátogatta, arról beszélgettek, hogy Isten milyen sok évet adott neki ezen a földön. Kis csend után megszólalt Anyó és ezt mondta: „Én már csak azért élek, hogy értetek imádkozzak”. A gyászistentiszteleten Oláh Lajos lelkipásztor szólt a vigasztalás ígéit a bibliai Anna követendő példáját kiemelve a Lk 2:36-38 versei alapján, valamint a temetőkertben az 1Pt 1:3-7 alapján szólt az újonnan születettek élő reménységéről! Isten adjon vigasztalást a gyászolóknak! **[O. L. Ip.]**

Életről és halálról... *(folytatás a 10. oldalról)*

- Legyünk ott, amikor a haldoklónak szüksége van ránk!
- Míg élünk addig ajándékozzunk virágot szeretteinknek, embertársainknak!
- Szánjunk időt arra, hogy beszélgessünk velük!
- Kérdezzünk rá, hogy van-e elintézetlen dolguk? Kell-e valakitől bocsánatot kérniük?
- Énekeljük el velük kedvenc énekeiket!
- Emlékeztessük őket boldog emlékekre!
- Fogjuk meg a kezét, öleljük meg!
- Olvassunk a Bibliából nekik, főleg Isten ígéreteit!
- Ne feledjük, a kómában levők is hallanak, így beszélhetünk hozzájuk és énekelhetünk nekik!
- Imádkozzunk családjaikért!
- A hitetleneket gyengéden állítsuk döntés elé!

Jézus téged és engem is használni szeretne mások bátorításában, segítségében, az együttérzésben. Legyünk figyelmesek, hogy helyünkön legyünk, ahol Isten használni akar bennünket. Jézus mondja magáról, hogy Ő a Feltámadás és az Élet, ezért nem kell félnünk a haláltól és reménységgel lehetünk azok felől, akik már előre elmentek.

Az alkalmat Eric Barrett zárta rövid igei üzenettel, amelyben bátorított bennünket arra, hogy emlékezzünk hithőseinkre, akik példával jártak előttünk. Adjunk hálát, amikor egy testvérünk hazamegy, hiszen nagyon sok áldásban részesített minket is az Úr rajtuk keresztül és kövessük példájukat. Törekedjünk a tiszta életre és legyünk készen, hogy amikor minket hív, készen legyünk elmenni Vele! A helybeli nőtestvérnök jóvoltából az alkalmat nagyon finom ebéddel zárhattuk. Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak és mindenkinek, aki bármilyen szolgálattal is hozzájárult az alkalomhoz!

Pardi Matild

MIT TANÍT A BIBLIA? (20.)

Posztmodern „igazság”

A posztmodern felfogás szerint az igazság forrása „én vagyok”. „Én” döntöm el, mi igaz, és mi nem, ezért rengeteg „igazság” létezik. A modernizmus megtámadott minden vallást, babonának címkézve, a posztmodernizmus elfogadott minden vallást, egyenlő szintre emelve minden babonát. Így elfogadott lett a spiritualitás sokféle nézőpontja, anélkül a feltételezés nélkül, hogy lehetnek hibás és hamis nézőpontok is. Magát az abszolút mércét tagadják, amivel a jót és a rosszat, az igazságot és a hamisságot meg lehetne különböztetni.

A posztmodern ember meggyőződését és értékelését nem a bibliai igazság szabja meg, hanem az emberi méltányosság, amelyet a tolerancia nevében hirdetnek. A keresztyénség szerintük azért nem méltányos, mert alapvető hitelvei kizárólagos jellegűek. Azonban a gyakorlatban pont fordítva van: a keresztyénség cselekszik méltányosan, a szeretet jegyében, míg a posztmodern ember intoleráns azokkal szemben, akik nem vallják nézeteit. A posztmodern intolerancia egyre több erőszakot szül.

Többek között az erkölcsösség is csupán személyes elfogultság a posztmodern ember számára. Innen ered, hogy a társadalmat elárasztottak erőszakkal és erotikával: az erőszak érzéketlenné tesz, az erotika érzékivé. Sem az erőszak, sem az erotika esetében nem a racionalitás mozgatja az embert, hanem a vágyai és érzései. A posztmodern ember mindig a pillanatnyi érzéseinek kielégítésére vágyik. Az ilyen világban már nem is az a nagy baj, ha azt hirdetik, hogy „ha jól esik, akkor tedd meg”, hanem az, amikor azt hirdetik, hogy „ha jól esik, akkor az helyes”.

Ezt az értelmi és gyakorlati devianciát egyre több helyen eltűrik és védelmezik, nemcsak politikai, vagy társadalmi szinten, hanem vallásos téren is. A keresztyén gyülekezet önmaga halálos ítéletét írta alá az ilyen emberközpontú felfogás pártolásával.

Miközben az igazság egyre halványul, az istentisztelet is egyre inkább a fogyasztói társadalom követelményei szerint zajlik: azt prédikálják és azt éneklük, ami jól esik, nem pedig azt, amit kell. Dicsőség Istennek azokért, akik nem a divatot követik, hanem hajlandóak felemelni a szavukat a félrevezetés és megtévesztés ellen.

John Stott szerint „az igazság keménnyé válik, ha nem enyhíti a szeretet; a szeretet ellágyul, ha nem erősíti meg az igazság.” Az igazság és szeretet egyensúlya megfelelő alapot biztosít arra, hogy határvonalat húzzunk Isten népe és a világ között.

[Dr. Borzási István]

Testvéri találkozás Szalárdon

A Nagyváradi Magyar Baptista Missziókerület is megtartotta 2018-as évi közgyűlését december 8-án, Szalárdon. Testvéreink, a székelyföldi, szilágysági és kolozsvári atyafiakhoz hasonlóan beszámolókat hallgattak meg, és új vezetőséget, valamint küldötteket választottak a Szövetség 2019-ben felálló új tanácsába. A területileg széles kerület küldöttei szép számban vettek részt az alkalmon. Miután átvették a megrendelt naptárakat, Áhita-



tokat, vezérfonalakat, imával és énekkel közeledtek Isten felé, majd a kerület titkára, Szabó László testvér vette számba a küldötteket. Ezután az elnök, a titkár és a pénztáros beszámolójára figyelhettünk. Új vezető szolgálattévót is köszönhetett a kerület küldöttsége Szűcs Sándor személyében, aki idén költözött a belényesi körzetbe lelkipásztori szolgálat végett. Testvérünk eddig – a szatmárnémeti gyülekezet lelkipásztoraként – a szilágysági missziókerületet erősítette.

Az imádkozás előtt az ApCsel 17:11 alapján szólt az Ige: „Ezek pedig nemesebb lelkűek valának a Thessalonikabeliekénél, úgymint kik bevévék az ígét teljes készséggel, naponként tudakozva az írásokat, ha úgy vannak-e ezek.” Nemeslelkűség, teljes készség kell jellemezzen bennünket is, az Ige pedig mindennapi kenyerünk kell legyen, hangzott.

A választást Veress Efraim, a kerület leköszönő elnöke vezette. A küldöttek a következő négy évre Szűcs Sándort, Szabó Lászlót, Giorgiov Adriánt, Budai Lajost, Veress Efraimot, Albert Zsoltot és Simon Andrászt jelölték a vezetőtanácsba, ezek közül az első öt testvér képviseli majd a kerületet a 2019-es országos választásokon. A kerület elnöke testvéreink döntése szerint Szűcs Sándor lett, az al-elnöki teendőket Budai Lajos, a titkári feladatokat továbbra is Szabó László látja el. A kerület pénzforrásainak kezelését Simon András aradi lelkipásztor végzi majd.

Az alkalom záró perceiben Borzási Pál szövetségi főtít-kár előadását hallgathattuk meg a vendégszeretet gyakorlásáról, mint missziós lehetőségről. A vendégfogadást gyakorlatba is átültető szalárdi gyülekezet tagjai egy emberként szolgáltak a finom babgulyás felszolgálásával.

Istené a dicsőség a békés együttlétért, ahogyan tőle van a tanács és a bölcsesség is! **[G. G.]**

2019 – a közösségépítés éve a magyarországi baptistáknál

Magyarországi hittestvéreink évről-évre megfogalmazzák, miről szóljon az éppen aktuális esztendő. A 2019-es évet „a közösségépítés évének” nevezték el. „Milyen erős, mennyire érezhető ez a közösség egyházunkban? Mennyire működik a közösség a gyülekezeteken belül, a gyülekezetek között, a különbözőféle szolgálatok és szolgálók között? Határtalan szeretettel és befogadással tudunk-e fordulni az új hívők, az új közösségek, mindazok felé, akiket megérint az Isten szeretete? Meggyőződésem, hogy a Krisztusban hívők közössége megerősítésre, építésre szorul ma is!” – írja Papp János egyházelnök.



Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605